

стина, а най-вече къмъ Гроба Господенъ въ гр. Йерусалимъ, се отправяше непрекъснатъ потокъ отъ поклонници. Тѣ идваха отъ всички християнски краища на земята. И ето, следъ нѣколко дневно пътуване по море, предъ погледа имъ се показва най-сетне едно бѣло петно на синята морска повърхностъ: Палестинското пристанище Яфа. Съ доближаването до брѣга, все повече се усилява благоуханието на портокаловитѣ дървета, което вѣтърътъ донася отъ градинитѣ на Яфа.

Щомъ параходътъ спре, веднага го заобикалятъ стотина лодки, въ които седятъ хора — носачи, съ разноцветни лица и дрехи и надаватъ страшна глъчъ.

Когато поклонниците слѣзатъ на брѣга, голѣма радостъ обхваща сърдцата имъ. Мнозина отъ тѣхъ колѣнничатъ и цѣлуватъ тази света земя, която нѣкога е била докосвана отъ стѣпките на Исуса Христа.

Околноститѣ на Яфа сж прекрасни. Изъ тѣхъ благоухаятъ диви рози, цвѣтятъ мирти и се тъмнѣятъ кипариси. Навредъ се виждатъ безкрайни градини отъ портокалови дървета — едни разцвѣтѣли и дѣхащи ароматъ, а други съ клони увиснали отъ тежкитѣ златожълти плодове.

Разстоянието отъ Яфа до Йерусалимъ е около 70 км. Въ миналото поклонниците сж бродили на камили или магарета дълги мъчителни дни по Светата земя, докле стигнатъ Гроба Господенъ. Сега това става удобно съ влакъ, а и автомобили летятъ по гладкитѣ шосета. Следъ като напустне Яфа, пътятъ почва да се вие по бележитата нѣкога Саронска равнина, въ подножието на юдейскитѣ планини. Всичко тукъ ви напомня старото библейско време. Ето пѣстри тѣпли отъ жени въ сжщото облѣкло, въ сжщитѣ стойки и съ сжщитѣ делви на глава, както и въ библейски дни. Вижъ и араби, възседнали на камили или на дребни магарета! Стада отъ овци очакватъ редъ да се напиятъ вода съ сжщото търпение, както и въ времето на Якова. Ов-